

M. K. SZ. K. KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növendékszó

1900. éf. VI. 37. sz.

UJKOR

III. évfolyam.
Budapest, 1900. április 1.

LAPOK

MAJUSI
KÖNYV-
TÁRA

Szerkesztőség és Kiadóhivatal

BUDAPEST.

VII. Csömöri-ut 129.

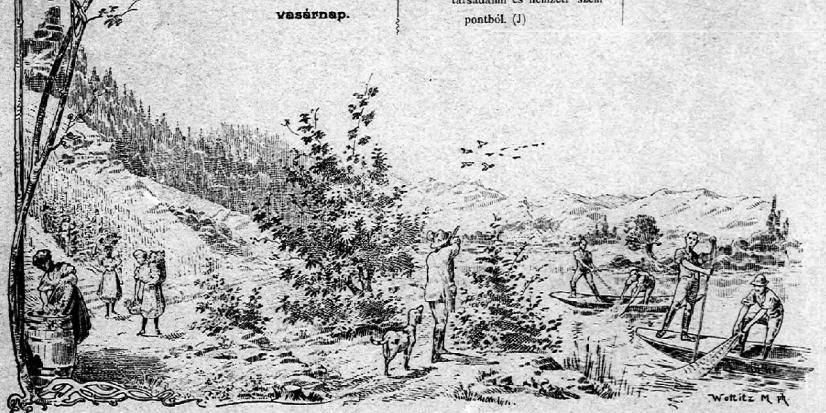

Megjelenik minden
vasárnap.

Tartalom:

Efőizetóinkhez és olvasóinkhoz.
Petőfi ház.
A mi iparunk. (—rő—)
A tisztességtelen versenyről. (Bakonyi)
Budapest pinczéirehez! (Mitrovátz A.)
Az országos pinczér-egyesület állam-
társadalmi és nemzeti szem-
pontból. (J)

Egyesületek.
Kuloncfélek.
Borászlat.
Üzleti hírek és helyváltoztatások
Szerkesztői üzenetek.
Kiadóhivatali üzenet.

Woltitz M. A.

UJKOR-LAPOK

A VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZEREK SZAK- ÉS TÁRSADALMI HETI KÖZLÖNYE. (VOLT SZEGEDI UJKOR-ORSZÁGOS PINCZÉR-LAP) A SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZEREK ÉS KÁVÉSSEGEDEK ORSZÁGOS NYUGDI EGYESÜLETE — AZ ORSZÁGOS VENDÉGLŐS-SZÖVETSÉG- ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁGÁNAK — A LÉTESITENDŐ ORSZ. PINCZÉR-EGYESÜLET- KÖZPONTI ÉS ÖSSZES MOZGALMI BIZOTTSÁGAI ÉS ASZTALTÁRSASÁGAI, — A LONDONI MAGYAR PINCZÉR KOR HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár: Egész év 12 kor. Fél év 6 kor.
* Negyed év 3 kor. Egyes szám 30 il.

Megjelen minden Vasárnap.

Szerkesztőség: (hova a lap szellemi részét illető közlemények intézendők)
Kiadóhivatal: (hova az előfizetési pénzek küldendők)
W. Csömöri-ut 129.

Előfizetőinkhez és olvasóinkhoz.

Egy az ezen ipar terén, a vendéglős és pinczér osztály társadalmi és szakéletében nagy eseményt jelentő, régi tervünknek megvalósodása vált lehetővé e mai napon.

Már régebben szándékoztuk, terveztük és ígértük, hogy lapunkat heti lap-pal alakítjuk át.

Ezen szándék kivételére ösztönzött bennünket ama tapasztalat, amelyre szert tettünk az aránylag rövid, de a nehéz küzdelmeknek egy hosszú sorozatával teljes írói és lapkiadói működésünk révén.

Az ezen idő alatt szerzett tanulságok eléggé meggyőztek bennünket arról, hogy közérdeklünket hathatósan megvédelmezni tudni, s hogy ez osztály iparának nagy, és fontos létérdekét képező („Országos Vendéglős-szövetség, és Országos Pinczér-egyesület”) intézménynek nagy horderejű és idővs eszméinek társadalmi uton való nemes aktiói: a megvalósítás stádiumába juttatni csakis úgy lehet mielőbb, ha ez feladatát úgy oly minden ízében vendéglős és pinczér szaklap vállalja el, a melynek a hetenkint való rendszeres megjelenetési lehetősége biztosítva van. S hogy egy ilyen lapra, a vendéglős és pinczér-ségnek, a jelen viszonyok közt mily égető szüksége van; ennek felismerésére a mögöttünk álló, közel harmadfél éves működés elegendő alkalmat és tényt szolgáltatott.

Mint hetilap, egészen új alakban, szebb és tetszősebb formában jelenünk meg tehát most a mi t. közönségünk előtt.

Lapunk közleményeinek besztásában is értékesíteni óhajtjuk szerzett tapasztalainkat, Nem szegélyeljük megmondani, hogy tanultuk. Miért szegélyeljük? A jó pap, de a jó sajtomunkás is — holtig tanul. De amit tanultunk, azt nem pavatollul kívánjuk felhasználni, hanem írói tollunk megacélörűsára fordítjuk, hogy hivatásainkban minél edzettebb munkásai, minél hübb sáfárjai lehessünk.

Eddigi rovatainkat részben megváltoztatjuk, részben kibővítjük. Így „Gastronomia” cím alatt a konyha- és étlap isme köréből fogunk elméleti közleményeket hozni. „Borászat” és „Pinczészet” rovatok alatt meg az e czimkekhöz tartozó ismereteknek lesz lapunk állandó tárháza.

Megváltoztunk tehát.

De csak az alak, a forma tekintetében: szellemünk mi volt: marad a régi. Azt az elvet, mit megindulásunkkor valljuk most is magunknak.

Amre akkor törekedtünk, törekszünk mai is. Elvünk, irányunk s célünk: Szakosztályunk érdekének minden téren és mindentől való megóvása; társadalmunk, iparunk fejlesztése és meg erősödése céljából: országos jellegű közös intézmények létesítése. Ez volt a multban, ez a jelenben, és ez lesz a jövőben is.

Amidőn mindezt ismételtlen is hangoztatjuk, s a hangzatos szavak és elvi ígéreteknek beváltására, amidőn újból is kötelezzük magunkat: csak egyet kérünk a mi közönségőtől, a hazafias magyar vendéglős- és pinczér-kartól. Támogasson bennünket most is, mint azelőtt, és legyen segítségünkre s törekedjen velünk mindazon dolgok

megvalósítására a melyeknek célja: osztályunk magyar szellemi mivélése és iparunk főlvirágztatása. S legyen velünk, lapunkkal szemben t. előfizetőink és lappartolóink részéről most is az a jó indulat, a mit tanusítottak eddig pártolják és terjesszék és ismertessék lapunkat s ennek irányát a szak körökben, mert csak így lesz nekünk megadva az a lehetőség, hogy a reánk háruló lap fenntartási és közérdekbeni céljaink megvalósulása nehéz feladatának, és nagy kötelezettségeink megfelelhessünk.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Értesítjük t. előfizetőinket, hogy lapunk (f. e. jan. 15-től, márcz. 31-ig) szünetelési idő tartamát illetőleg a régi előfizetési idő lejárat a megfelelő kiigazítással hozottot helyre; azon előfizetőknél, a kik előfizetéseiket Január hó 15 óta küldték be, lapunk mai megjelenésétől számítatik.

Azon előfizetőket pedig, akiknek előfizetési deczember s januárban lejárt, feltérjük, hogy azt a lap szétküldésénél való akadályok kiküszöbölése végett szíveskedjenek mielőbb megújítani. Az előfizetési pénzek az utáivanon korona, fillér kiárással. kéretnek a következő czimre küldeni:

AZ „UJKOR-LAPOK”
kiadóhivatalának
BUDAPEST,
Csömöri-ut 129.

Petőfi Ház.

Nemzetünk történelmének legdicsebb korszaka, nemzeti művelődésünk könyvének legfényesebb lapja az, ahol a Petőfi Sándor neve tündöklök.

Lelkünk hurja rezdül s szívünk dobban amikor az ő gloria övezte nevét említeni halljuk.

Örök büszkeségünk s örök dicsőségünk, hogy van nekünk egy Petőfi Sándorunk.

Van és lesz mindaddig, a míg csak magyarok lesznek és élnek e föld hátán.

Szent és kiolthatatlan a mi kegyetünk ő iránta, mert szent hagyományaink legszentebbi füződnek az ő megdicsőült nevéhez.

Mint legdrágább kincsünket, őri híven eme legszentebb hagyományaink azok méltó leteteményese: a Petőfi Társaság.

A Petőfi Társaság, a mi dicsőséges nagy költőnek szellemének választott óre és örököse felhívást bocsájtot ki a magyar néphez: Emeljünk házat Petőfi Sándornak! Járuljon e hazhoz fillérével vagy forintjaival mindenki, aki — magyar!

Magyarok vagyunk mi is, Szeretet pályatársak! Gyűjtöttünk és adtunk tehát mi is a „Petőfi Ház”-ra. Adtunk szíves örömmel és gyűjtöttünk lelkesedéssel.

Nem vártunk ezért semmiféle elismerést, mert csak honfitui kötelességünket teljesítettük.

A Petőfi Társaság mégis megdicséri és megköszöni szerény közreműködésünket, amelylyel a nagy Petőfi szellemének hódolunk. Ime itt a levél, amit elszámolásunk alkalmából a Társaság hazafiás lelkületű irodavezetőjétől vertünk, mint honfieriyeink nagyértékű zálogát:

A Petőfi iroda vezetésétől.

Az *„Ujkor-Lapok”* *Tekintetes Szerkesztőségének*

Budapest.

A Petőfi-Társaság irodavezetőségére részéről van szerencsénk ezenek kinyilatkoztatni, hogy Flór Győző szerkesztő és lapfőigazgató ur lapja és személyes fáradoása után részint Szegeden, részint Bpsten összesen 48 frt 82 kr gyűjtött 67 hazafiás adakozótól a »Petőfi-Ház« alapja javára, mely összeggel a mai napon pontosan beszámolt irodánkhoz is. — Midőn a Petőfi-Társaság nevében ugy

Tek Flór Győző és hazafiás munkálásainak, mint különösen a hazafiaság és nemzeti eszmények szolgálatában már is érdemével szerzett »Országos Magyar Pinczér Egyesületé» nagyrabecsült lapjainak a legfeljesebb elismerést fejezzük ki, tisztelettel kérjük a T. szerkesztőségét ezt megfelelő módon a derék és hazafias érkelesi listélnék is tudomására hozni. Kérjük továbbra is a hazafias szent célek érdekében mindnyájuk őnzellen fáradozását.

Budapest, 1900. január hó 25-én.

Az elnökség megbízásából:

K. Kováts Ferenc

nyug. százados, a Petőfi iroda vezetője.

Gyűjtésünk eddigi eredményét, amelynek elszámolása alkalmából a Petőfi társaság irodavezetőjének e lelkes hangu atiratát vettük, az adakozók teljes névsorával s az adományok kitüntetésével itt újból közre adjuk:

- Az *„Ujkor”* szerkesztősége 5 frt., az O. P. E. elők. vez. bizottsága 10 frt, Spánsny Gusztáv 50 kr., Sárközy Ferenc 30 kr., Albrecht Nándor 20 kr., Domszky Aladár 20 kr., Götz Ferenc 50 kr., Aranyossy Sámuel 50 kr., Paczák János 10 frt., Bergl József 50 kr., Vas József 50 kr., Török László 50 kr., Weindorfer János 50 kr., Lukács Sándor 20 kr., Richter Lajos 50 kr., Ráth Péter 50 kr., Hartmann Jakab 20 kr., Kezey Flóris 50 kr., Pintér Mihály 50 kr., Molvay Károly 1 frt., Adorján Ödön 50 kr., Blahut Dániel 20 kr., Horváth János 1 frt., Czigány Ferenc 50 kr., Lencsö Dezső 30 kr., Schwechjte József 20 kr., Dombó Imre 20 kr., Kass János 1 frt., Valocsey Ferenc 50 kr., Jákóy József 50 kr., Garabb József 1 frt., Randvégh József 1 frt., Simkó József 50 kr., Bernhardt Ferenc 1 frt., Mitrovázt Adolf 1 frt., Aczél Miksa 1 frt., Horváth István 50 kr., Gál György 50 kr., Somody István 50 kr., Kolozsváry Bandi 50 kr., Lukács Kálmán 50 kr., Jósa Aladár 50 kr., Nika Kálmán 50 kr., Gebauer Antal 50 kr., Németh Balázs 20 kr., Menold Adolf 50 kr., Tetlambel Miklós 50 kr., Janász Albert 30 kr., Szabó János 30 kr., Szabó Imre 1 frt., Gebauer Antal és nővére Mária 1 frt., Tutz József 1 frt., Bérés István 1 frt., Németh János 20 kr., Winczeth Mihály 50 kr., Janisch Károly 50 kr., Schrocka Vilmos 15 kr., Vizmathy

Miklós 20 kr., Jahn Irma 12 kr., Gebauer Ede 50 kr., Balika György 1 frt., Bauer Ferenc 50 kr., Gebauer Aurelia 50 kr., Winkler Anna 50 kr., ifj. Balika György és Gabriella 50 kr., Hutflész Pál 1 frt. és Gaal Andor 50 kr.

Összesen 49 frt és 57 kr.

Kérjük mindazon T. kartársainkat, akiknek a lapunk mult évi 45 számában között névsor szerint gyűjtőív jutott, amennyiben a gyűjtést már befejezték, szíveskedjenek azt az eredménnyel együtt vagy hozzánk vagy egyenesen a Petőfi-Társaság irodájába (Sándor-utca 12. sz.) mielőbb beküldeni.

A Társaság nagyérdemű irodavezetőjének, Kováts ny. százados urnak megítélt megbízásából tudatjuk egy szerszint M. T. kartársainkkal, hogy akik a kegyeletes szent célra, a Petőfi Háza gyűjteni óhajtanának, azoknak még mindig a legnagyobb készséggel fog gyűjtőív rendelkezésükre bocsájtani.

Szeretnők, ha a Kováts százados ur szép levelében foglalt kitüntető szavakra valamennyire érdemesek tarthatnók magunkat.

Azért szeretettel és lelkesedéssel hívjuk fel újból kedves kartársainkat, álljunk minél többen a nemzet nap-szamosainak sorába, eljünk a Petőfi Társaság kitüntető és fölemelő bizalmával és gyűjtésünk újult erővel a Petőfi Sándor házára. Mutassunk meg kedves pályatársak, hogy a nemzet jobbjával nem csak együtt érezni, de egyformán cselekedni is tudunk!

A mi iparunk.

Országos vendéglős szövetség. országos pinczér-egyesület.

I.

(—rő—) A jelen szárad alkonyulással, ismét változás állt be az esztendő számok rendjében. Az ezrest jelező négy számjegy sorában a második formát cserélt, a nyolczas kilenczessé s a két utolsó: zérusokká alakultak át. Egyezzkilenczszázzal kelteznek máma a mi időszámításunkkal egyezők. . .

Sokan lehetnek — én úgy vélem sokan, akik ezt a dátumot szívesen eszténnek föl az egy vagy két évizted előttiékre. Mert bár ha esziszolatlan és fejletlenebb is volt a korszak; egész

más és tűrhetőek voltak az akkori megélhetési viszonyok; — a *mától hoi-napig* való bizonytalanság kétségbeesése nem környékezte oly rémítő arányban a kenyérkeresőket — mint ma. A ki dolgozni akart, annak akadt dolga; s a napestig fárado sem zúgólódott a kevés munka bér és a pihenés hiánya miatt. A rend és pontosság elvét talán nem vették olyan szigorúan, de a *beszűlet: lelkismeretességél*, annál inkább gyakorolták. Ezért is volt akkor nagyobb az Isten áldás és több sorsával megelégedett.

A föld embere, a szántó-veető, ha jól megmunkált mezejét elvetette a magot, nyugodtan várta be a jó Isten adta termés learatását és értékesítését. Az eladásra szánt szemet aztán jó áron eladta, és a haszna megmaradt neki.

A mesterséget tanult, nem panaszkodott a kevés és annál rosszabbul fizetett munka miatt. Nem is volt rá ok, mert az a sok és a kis ipar rovására egymással oly örült versenyt űző gyárak még nem léteztek.

De a *lőret* sem ismerte és itta ekkor senki.

A korszmáros szüretlen vett bort mért s a jó és olcsón adott szőlőből jó üdítéket csinált. A *kontól* sok vendégös talán még hírből sem ismerte.

Mama nem így áll a világnak.

Az örökké lázasan siető mai munkaskorszakban — mintha mindenki fejtét vesztene; senki sincs magvái, másáll és sorsával megelégedve, Mama mindenki zavart, ideges és elégedetlen. Ez elégedetlen, mert a verében öröklen nemes hajlam s tulajdonságokkal, a mai átkos önzőség és közönyösség miatt egy jobb szándékhoz mérte sikert sem bír elérni. A másik folyton izgattott, mert az ő természeti rendellenes hűségának, nem bír kiállni érvényesülést szerezni. És majdnem e szerint; és így van mindenki. Egyik is másik is arra törekszik, s azt igyekszik elérni, a mihez ő mind fizikailag mind morálifer győne. A magát megillető, műveltségéből és okosságából pedig ki sem akar engedni, egy jött, nyit is. Igen, igen műveltek és bölcselet vagyunk mindnyájan s még akkor is, ha a hasunk korogása bennünket három napra nem evésre emlékeztet.

Igy lesz, így van azután az a sok pályáját tevesztett, az a sok szakképzetlen és az a meg több műveltségűtel megesott henyé ember: a kik a jóarvató restég mesterségének üzésén kívül még csak azt hajlandók valamire válnak tekinteni, a mi új, hangzatos és előkelő. Mert a mai felkapott hőbortos kor jeles tanai így oktatják és fejezzük — fejjel lefelé és lábbal fölfele — a legifább nemzedék, korcszülényeit.

Százával, tömegesen lehet látni uton-utfélen, a fővárosok és província váro-

sok utcáin és piacterein az olyan szegény embereket, a kiket a modern kor vívmányai: a gőz, gáz és villam; télensége és nélkülözésekre kárhözottatt. — Ők dolgoznak szívesen; otthon a család éhes, a gyermekek rongyosak és fáznak, de nincs munka: a gép pótolja az emberi erőt.

Az ipar pang; a kereskedelem virágzik, és csödbbe megy. Milliók nyögnek a rájuk röt teher s az elváltat kötelezettségek sulya alatt. A kinek ma virágzó üzlete van, nem bizonyos benne hogy ma egy évre nem-e fenyegeti a tönkre menés, egy az időközben mellette nyílt s nagy verseny száju üzlet miatt. A kis iparosokat már felmeddig tönkre tette a gyárakban készült olcsó iparcikkék nagy versenye. A nagyobb tőkével, a mindenféle ipari cikkék eladására alakult s alakuló vállalatok, elarusított kereskedő üzletek szeretlen konkurencijára, maoholnap már épen elég arra, hogy az iparos osztályok anyagilag vagy teljesen tönkre menjenek, vagy pedig egy s oly radikális intézkedésnek terve vételét határozzák el, amelyeknek végrehajtása: egy leend az ipari téren minden létező s bekovertkező bajok kipusztításával. S ehhez nekünk, vendégös iparnak is van vagy lesz szavunk. Mert bárha a mi iparunkon a többi között csak egy amolyan exceptionalist is képez; mi is iparos osztály vagyunk. S miként a más ipart űzőknek; nálunk is dominálnak mind ama veszedelmes bajok, a melyek miat helyzetünk ma már szinte járhatatlan. Nekünk sem lehet tehát más feladatunk, mint amazoknak: határozni és erőlesen fellépni a fenyegető bajokkal szemben.

Csak egy-kettőt említek meg, melyek mint a fullánkoss fejtű kigyok magaslaknak ki a többi apró-cseprő, de mind veszedelmes természetű bajok közül. Ezek a „szabadverseny” és a szológazdákaknak „borsözvetkezetek” létesítése iránt indított aktiója.

De iparosoknak nem csak ez a két veszedelmes ellensége van. Ha osztályunkban jól körül nézünk: számtalan oly sok kisebb és nagyobb pontok öntenek szemünkbe, amelyek a közérdeket, érvényesülésében, folyton akadályozzák. Ezeket mind amint meg kellett volna semmisíteni, s a leheteség megis lett volna rá: de more patrio... csak hagytuk, hogy had szaporodjanak, s hogy fészkeljék be magukat mindjobban. Nem gondoltunk arra hogy ez a jámbortírelm és nem törődés fognak egykor velünk szembe fordulni. S im megértük.

De — még nem minden késő. Még van egy kevés kis időnk arra, hogy a mulasztásokat jövtegyük. Csak a jó indulat és akarat legyen meg bennünk a saját érdekeink iránt és a szükséges teendőket illető helyes elhatározás. Választani kell a mult *nemörödömsége* és a jelen szükség

parancsolta *életrevalóság* között. Ez az életrevalóknak kell lenniük első sorban is.

Ha a jelen körülmények mily utat és irányt jelölnek a jobb sorsra mérő *iparunk helyzetének* javítás és rendszer változására nevez; azt cikelyemnek a következők soraiban, lesznek bátor kifejtenei.

(Folytatjuk.)

A tisztességtelen versenyről.

A tisztességtelen verseny ellen törvényi szándékozni alkott a keresk. miniszter. A társadalmi hivatott tényező: iparegyesületek, keresk. és ipari-kamarák, kereskedelmi csarnokok kötelezősszerűen foglalkozva az ipar és kereskedelem egészesség fejlődését gátoló tünetekkel, természetesen hamar felismerték, hogy a gazdasági élet e két főgazdátára egyaránt benő hatással van a szabad versenynek immaron túlon-tul való elfajulása. Lépéseket tettek tehát a szakminiszteriummal egy a versenyzabadság tisztasága védelmét biztosító törvényhozási intézkedés végett. A társadalmi kezdeményezésnek meg is lett a fogantaja, amennyiben a kereskedelmi miniszterumban már is készen áll egy tervezet az idevonatkozó törvény megalkotására nevez. A tervezet készítői maguk is abból a szempontból kénytelenek kiindulni, amint ezt munkálatauk egyik részében ki is fejezik, — hogy az 1884 iki új ipartörvény, amely a szabad verseny elvén fölépült alkotásnak mondatik, a tisztességes verseny szabadságát nem részesíti önelonban a tisztességtelen és jó erkölcsöké utköző verseny tulkapási ellen. Ennél fogva részben az idézett t. cz. 58 §-át akarnak kiegészíteni oly módon, hogy az az előforduló sérlemkel el valódi védelmet nyújtson az fizeti érdekeikben megátadottaknak. Eppen ez az, ami nagyon is időszerűvé tenné az ipartörvényvel való bővebb foglalkozást is. Csudálatos, hogy az illetékes körök még mindig nem látják be, hogy az a törvény annyira nélkülözi az életényleges viszonyainak ismeretét, hogy annak teljes megváltoztatása immar egetően elődizhatatlan szükség. Elég arra utalnunk, hogy a törvénybe iktatás 16 évszendeje óta annyi a rávonatkozó miniszteri rendeletek, magyarázatok és döntvények száma, hogy a törvény eredeti szövege nem csak nem nyújt eligazodást, de az annak betiszterinti értelméhez való ragaszkodás akárhány esetben szabálytalan eljárásra készteheti a laikus közönséget. Már pedig ki kívánhatja a nagyközönséget, hogy az a rendeletek özőnének tanulmányozása által tanulja csak meg, hogy az egyes esetekben mily eljárás volna a

helyes? Hisz még a törvények alapos ismeretére utalt hatósági közegeknek is sokszor bajos e körültelegben eligazodni. Aztán az a zárkavar és fejlesztő szóáradat, amelylyel az egyes törvényszakaszok intézkedéseinek más törvények §§-ra történik hivatkozás, a *nemlék alaposágának* ez az incarna-ciója valóságos kalváriája annak a nép-nek, amelynek kedvéért a törvényeket meghozni szokás. Bajos tehát megér-teni, hogy a tisztességtelen verseny megakadályozásáról hozandó törvényt is miért akarják az 1884-iki ipartör-vénnyel szervi kapcsolatba hozni, a régi rosznak esonkaságait egy új es attól függetlenül megalkotható törvény szakaszairal toldozni-foldozni?

Am ez a kisebbik, elenyésző cse-kegy baj speciál a mi osztályunkra nézve ahhoz az anomáliához képest, amelyet minden gazdasági érdekeket érintő tör-vényhozási intézkedésnél éreznünk kell, hogy a vendéglos és kávé iparra az ujonnan hozandó törvény tervezete sincs tekintettel. Az az iparág, amely az állami bevételekben oly nagy sum-mával szerepel, mint a vendéglos és kávé ipar, méltán elvárhatja pedig, hogy érdekeinek védelméről legalább ennek a quotának arányában gondos-kodják a törvényhozói bölcsesség. Így különösen a mikor a tisztességtelen versenyről esik szó, jöhet-e a vendég-los és kávé ipar előtt számításba bármely más ipari vagy kereskedelmi ág? Hisz azok a felsorolt sérelmek, amelyek a hozandó törvény tervezetében oly körmönfont körülírással foglat-tatnak, azok egy szövevényes angalyi ártal-anságok azokhoz az érkeletelen üzleti fogasokhoz képest, amelyek ellen a mi iparosztályunk erkölcsi reputációja s az egyesek létfontartásának érdekében szinte egy emberöltő óta folytat meddő küzdelmet. S az intéző, törvényalkotásra hivatott körökben ugyátszik, minderről semmit sem tudnak. A törvénytervezet nem említi meg sehol az oly termé-zetű túlkapaszkodások, melyek miatt vendég-losok és kávéosok annyit szenvednek, üzleti érdekeik oly sokszor veszélyez-telvé vannak. Megfoghatatlannak tünik fel előttünk, hogy az a nyilvános szemér-metlenség, az üzleti szabatságok az az arczatlansága, amely ebben az iparos osztályban oly régóta burjánzik, hogy kerültheti el a figyelmét azoknak, akik az üzleti élet tisztességét törvényvel akarják megvédeni? Hisz akármerre nézzünk, azt az első szempillantásnál észre kell vennünk, hogy a tisztességes üzletárs sehol sem károsodik annyis-zor a jó érkeletésbe és tisztességbe utkozó módon, mint éppen ennek az iparosztálynak tagjai. Nem is említve a bodegákat, vagy az olyan szörvényos eseteket, amikor egy-egy vendéglos naponként hirdeti nyilvánosan, hogy nála hölgy kiszolgálás mellett külön szeparék állanak rendelkezésre, kell-

egyébbre utalnunk, mint arra a köz-tudomásszerint való tényre, hogy sok-igen sok kávéháztulajdonos fityer hán-ya az üzleti tisztességnek, valóságos fizelmeiket folytat az üzletében feliró-nóként alkalmazott nöszemélylyel? A verseny szabadság tisztaságának oly flagrans megsértései ezek, hogy ha egyébert nem, már csupán ezek ked-veért is rég meg kellett volna hozni a most tervezett törvényt. Am mihaszna lesz annak ránk nézve, ha meg is es-nálnák a szabad verseny tulengeset korlátozó törvény cikkelyt, ha annak intézkedései az itt felhozottakra nem fognak kiterjedni? Ha e kóros állapotok maradnak továbbra is úgy, ahogy van-nak. A törvény hiányát mint eddig úgy ezután is potolni fogják közegei és városi szabályrendeletek minden községben, minden városban más-más izlés szerint — a papirosan.

Fogják bizony, csak azt ne vá-rjuk, hogy ezáltal orvosolva is lesznek a sérelmek. Amint hogy nem voltak a multban, ugy nem lesznek a jövőben sem. Hogyan is várhatók különösen vidéki városok sógorságos-komaság viszonyai mellett az ily természetű bajok gyökeres orvoslását a városoktól egyenként? A lekenyerezésnek és be-hizelgesnek a legagyaftartabb kieszel-ményei a leg többször tehetetlenségre kárhoztatják, elhallgattatják a jobb ér-zéseiket, ha tiltó szavukat fel merik emelni akár mint a községi képviselő testületek, akár mint a helyi ipartar-sulatok tagjai. Tudunk példát, hogy egy nagy vidéki város vendéglos és kávé ipartársulatának a legképzettebb, legtehetségesebb és legtevékenyebb tagja kényserült a küzdőtérrel félre-vomulni csak azért, mert volt elég ön-érezte és bátorsága egynemely üzlet-társának nem csak az egyesek érde-kei s nem csak a szakosztály erkölcsi tekintélyét, de általában a közérkelet-iséget mélyen sértő tisztességtelen üz-letegységeit és fizelmeit szellőztetni és leleplezni. Hiába igyekeztek igazán érvényt szerzeni a városi képviselő testületben is, mert a városi szabá-lyrendelet szigorú végrehajtásánál az éltes városatyák is többre becsülték a szép kasznró olcsó mosolyát. Ez csak egy eset, de egymagában is eléggé jellemző. Pedig milyen hatalmas statisztikák le-hetne összeállítani az ehhez hasonló-kép megtörténtekről, ha utána kutat-nánk? Allíthatjuk tehát a legkisebb skrupulizálás nélkül, hogy a tisztessé-gtelen verseny eme legveszedelmesebb, s a közérkeletességét is leginkább sértő tajtájának kiirtására a városok nem hivatottak, a városi szabályrendeletek nem elégségesek. Amly kívánatos, sőt szükséges, hogy az egész országra egyformán érvényes, egységes törvény tilalmazza a nálunk divatos versenye-nek a gyakorlatos nemét, ép oly kívá-natos, szükséges, hogy a vendéglosok

és kávéosok megragadják a ritkán ki-nálkozó alkalmat, amely a jelenleg elő-érkeletésben levő törvény keretében érdekeik védelmére önként nyílik. Su-lyos hiba volna ezt elmulasztani, amikor most könnyű szerrel lehet jövő tenni évtizedek mulasztását. Mert évtizedek-nek tunyaságtól bűzhödő feltétsége az, amelylyel engedjük, hogy iparágunk jó hírneve egyesek kapzsítségának essék áldozatul, s hogy a divattolsó lett női kiszolgálás és chambre-separék révén sok helyütt a japáni theaházak szin-vonalára stílyedjen. Megjegyezve, hogy e tárgyhoz igen sok mondani valónk van még, jelen szerény cikkünket azzal az óhatással fejeztük be, hogy miután a készülő törvény javaslat ki-fejezetten a tisztességtelen és a jó ér-keletésbe utkozó verseny ellen akar orvoslást nyújtani: legyenek rajta a vendéglosok és kávéosok, mint akiknek leginkább van szükségük a célba vett törvényhozási intézkedésre, hogy való érdekeik védelmét legalább az ily önként kínálkozó alkalmal biztosíthas-sák maguknak. Egyebekről egy köze-lebbi alkalommal.

Bakonyi.

Budapest pinczéreihez!

IV.

Ira: Mitrovácz Adolf.

A külföld — nevezetesen a nyugat-európai nagyobb városok — pinczér-visszonyait nem azért hoztam föl példakép, hogy ezzel én is azok közé a szanalarra méltó honfitársaim közé soroltassam, akiknek minden, ami kül-földi — és pedig csak azért, mert kül-földi — jó, tehát követendő (vagyis in-kább utánandó): de felhoztam azért, hogy ezzel bizonyítékat szolgáltatssam annak, miszerint a pinczéreket a nálunknál előhaladottabb civilizációju népek vendéglos és kávé szakfőnökei nem hagyják sorsukra, de rajta vannak, hogy velük szemben, akiknek munká-képességére szükségük van, ők is meg-tegyék a magukat; és felhoztam, hogy ama meggyőződésemet, amely szerint a pinczérök házonkívüli lakása igen nagy baj: erős érvvel, követség méltó példával támogassam; és végre felhoz-tam azért, mert ebből világosan látható, hogy fővárosi pinczérkarunk sajnálatos állapotának megváltoztatását miáltal érlelték el a legjobban, hogy orvosl-atnók a leggyökeresebben?

Kövessük a külföld példáját egyszer kivételesen abban is, aminek követe-je jó és hasznos; oklunkj a világos példán és hozzáuk be mi is, illetve a vendéglosok hozzáuk be egakarattal azt a jó szokást, hogy a pinczéröknek, a kiket alkalmaznak, lakást is adjanak.

Tegyék meg a tisztelt főnök urak is azt, ami a pinczértársadalom regenerálásának nagy munkájából reájuk hárulnik. Mert elvégre is ez nem áldozathozatal, hanem egyszerű kötelesség-teljesítés lenne. Ha főnökeink józan és tiszta életű, jól begyakorolt és művelt munkásokat akarnak üzletükben alkalmazni, akkor azért meg is kell tenniük azt, ami e kiváncsi teljese-dését elősegíteni hivatva van. A mostani életrendi beosztás mellett soha se leszünk képesek pinczereink baján igazán segíteni.

Hogy a pinczerveelés, valamint egyébként társadalmi kérdéseink megoldásában szintén részt kell venniük főnökeinknek, az bizonyos és nagyon kívánatos. De erről majd egy más alkalommal. Itt csak annyit tartok szükségesnek megjegyezni, hogy — mint a német példabeszéd mondja: *Kein Gekhrter fällt vom Himmel* — az intelligens és minden tekintetben alkalmas munkások nem teremnek maguktól, azokat nevelni kell. Es az ő neveltetésükkel bizony nagyon is törődniük kell azoknak, akik őket mint ilyeneket akarják alkalmazásba venni. Hogy végre ana bánásmódnak is, amelyben szakértásaink minden oldalról részeseleink, rengeteg sok kíváncsi valója van, azt hiszem, minden gondolkodó főnök készséggel elismeri. Erre csak az a megjegyzésem, hogy e bánásmód sehogyse vag össze azzal a jogos követelménnyel, hogy a pinczerek műveltek és intelligens legyenek.

Ez is azok a szerelmes pontok közé tartozik, amelyen segíteni főnökeink vannak első sorban hivatva. Ha a pinczér olyan elbánásban részesül főnökötől, amely őt intelligenciája folytán megilleti, akkor a vendéglátóknak sem fogja az ural passzió egy nemének tartani a pinczérrel való ok nélküli gorombakösdést.

(Vége köv.)

Az országos pinczér egyesület általános társadalmi és nemzeti szempontból.

(J.) Ha a tervezett O. P. E. eszméjével szemben egy magasabb, általánosabb nézőpontra helyezkedünk, nem zárkothatunk el annak állam-társadalmi és nemzeti szempontból való megvitatása elől sem. Mert míg egy felül való igaz, hogy minden oly egyesületnek, amely a tisztán egy szakmához tartozóknak képezi egy zárt testületet (létalapját tehát főleg szak- és *osztályérdekek* istápolásában leli), tenykedésait első sorban az ő kiegészítő osztály társadalmi és szakjegyének felkarolására, érdekeinek megvédésére kell irányítania, árdekeké megvédésére nem szabad szem elől tévesztünk azt sem, hogy az a közös-

ség, amely állammal és társadalommal, azok törvényeivel és szokásaival kapcsolja össze a tőlük különbözőn független alálakulatokat: minden egyesületre, — legyen az szakirányú, ismeretterjesztő (kulturális), egyoldalúlag szorakoztató, humanus, vagy bármely egyéb céllal egybekötve — egy általánosabb s az általánosabb szempontjából magasabb hivatást is ró.

E magasabb hivatást ismerve, az egyesületek tehát csak úgy, mint az egyesek, kettéfele szempontból bírálándók meg: és pedig először abból, hogy életük folyása mennyiben hasznos onmagukra; másod sorban pedig, hogy vajjon mennyiben tudnak vagy akarnak megfelelni a nagy társadalom, illetve az ezzel való közösség által támaszt követelményeknek? Egy szóval, mennyit érnek maguknak és mennyit másnak, t. i. *közületnek*?

Mert valamint az egyén, ki valamely állam kötelekébe tartozik, valamely népszálnak tagja, nem elégedhetik meg pusztán csak azzal, hogy magának és hozzátartozóinak a mindennapi megélhetést biztosítja, sőt nem elégíti ki fényűzőségeit a vagyongyűjtés egyoldalú öncélja sem, hanem a családi élet kötelmein túl társadalmi és állami (honpolgári) kötelességeket is ismer és teljesít: egy a társadalmi alakulatok, egyesületek ugyancsak nem láthatják céljukat egyedül abban, hogy tagjaiknak osztályi érdekeit jól-rosszul védelmezzék és képviseljék. Az egyesületek csak úgy, mint az egyesek, utalva vannak az államra, a nagy társadalomra, azok védelmére; ennél fogva céljuk nem is lehet a pusztá öncél, hanem azonkívül egyéb általános, magasabb rendű célokat, kötelességeket és hivatásokat is ismernek — s azokat betölteniük, s érték élniük kell.

Az országos pinczér egyesület mozgalmának kezdeményezői tehát helyesen és magyaron gondolkodtak, amikor az általuk indított mozgalom lobogójára a *hazajás* és *humanitás* kettős jelzőket írták. Tudták, hogy a magyar pinczér országos szervezése s majdani egyesítése más, mint magyar nemzeti alapon nem történhetik.

(Folytatjuk.)

Egyesületek.

A létesítendő Orsz. Pinczér-egyesület

mozgalmi ügye, lapunk szünetelése miatt szintén megcsöndesedett. A fővárosi központi bizottság szokott ülésének megtartása e hó folyamán teljesen elmaradt, a minnek azonban egyrészt az volt oka, hogy az O. P. E.-nek, a Szege-den tavaly júniusban megtartott Orsz. konferencián elfogadott alapszabályait, a bizottság mindéddig nem bírta kézhez kapni, Szüts L. elnököt Tóth E.

f. int. a napokban értesítette, hogy az alapszabályokat, melyeknek lemasolása több napokat vett igénybe, e hó 1-éig a bizottság rendelkezésére fogja bocsátani. Az alapszabályok ismertetése azoknak kinyomtatása végett Szüts elnök valószínűleg még e hét folyamán hívja egybe a bizottságot. Szüts Lajos elnök egyttal itt hívja fel a kartársakat, hogy az O. P. E. (Budapesti) központi bizottságához minél tömegesebben csatlakozzanak, s akiknek (kültagok) tags. idejük lejárt, hogy az elmaradt vagyis a járandó tags. díjakat sziveskedjenek a k. bizotts. címzére — *Drexler út-rem, Budapest, Andrást-ut.*, beküldeni.

Az O. P. E. Budapesti közp. bizottságához Nagyszebenből Froly Adolf főpinczér ügybuzgalma folytán tagokul a következők csatlakoztak, beküldték egyszersmind egyhavi tagsági díjaikat is. Groh Adolf, Harth Nándor, Ungár József, Fronius János, Naleppa Károly, Treuer Sándor, Auera Emil, Beiliff Andras, Holczler József, Arvay József, Mayer Frigyes, Sonn Péter, Mayer Lajos és Billner József, — *Nyitáról*: Borovszky Kálmán és Gaál Sándor főpinczerek küldték be 10—10 heti tagsági díjaikat.

Az O. P. E. Budapesti belvárosi pinczér osztály-társasága, amely Géczy Kálmán kezdeményezése folytán még a mult hóban alakult meg, összejöveteleit minden héten este 7 órákor délután tartja az Irányi-utcai Lukács-féle vendéglőben. A *kedélyes jótékonysági összejöveteleket* minél nagyobb számban látogatni, — a fővárosi kartársak ez uton is felhivatnak.

A Budapesti Pinczér Egylet közgyűlése.

Budapest, 1900. márcz. 29.

A „Budapesti Pinczér Egylet” ma tartotta évi közgyűlését; mondhatni, igen lanyha érdeklődés mellett. A megjelentekből éy csak hogy kiteltet a határozatképes szám. Budapest egy pár ezer pinczére közül tehát alig tehető ötvenre azoknak a száma, akik egy évben egyszer hajlandók vagy ma-fél óráig áldozni az ő közügyeiknek.

A közgyűlés lefolyása mindamelltt elég élénk volt. Volt egy kis korteskedés (bár ez csak olyan jámborfajta, mint a budavári képviselőválasztásnál szokott lenni), egy kis alapszabály vita, egy kis általános politizálás, tiszteletdíj nagyböjtös; no meg sok-sok igazán jóindulatú és szives ígért az egy-let újból megválasztott fiatal, de ambiciózus elnök, *Kaszás Lajos* részéről. A lelépő tiszúkar *számadó jelentése*, amelynek leglényegesebb része az

Orsz. nyugdíj egyes. alaptökeje javára még 1897-ben megszavazott 10,000 korona kiutalványozásáról s ennek folytán az év végén 4113 kor. 99 fill. tőkepadásról számol be, egyhangulag tudomásul vétetett s ezzel a felmentvényt is megadatot.

Mindjárt ezután a tisztikar megválasztása került sorra. Kaszás Lajos, a lelépő elnök, a választmány jelölésével szemben, — miután ő az elnökséget nem önjártja tovább viselni, — *Mitrovitz* Adolfot ajánlotta elnökül.

Mitrovitz Adolfról pedig tudva volt, hogy nem önjárt elnök lenni, emel-fogva ő reá nem is szavaztak. A beadott szavazatok kettő kivételével valamennyien Kaszás Lajosra, az eddigi elnökre szóltak; elnök tehát újból ő lett, — daczára azon ismételt kérésének, hogy őt ez állásotól mentsek fel.

Az eredmény kihirdetése lelkes ovációt keltett, mire Kaszás elnök — a közakarát előtt meghajolva — a bizalmat szép szavakban köszönte meg s az elnökséget továbbra is elfogadta. Igértte, hogy minden igyekezetével rajta lesz, hogy a mai nem nagyon örvendetes állapotok lehetőleg a legjobban s a legelőnyösebb módon megváltozzanak.

A választás további eredményének kiderítése és publikálása a legközelebbi választmányi ülésen lesz.

A mi ezután sorra került, annak elmondását — tekintettel az Ujkor-Lapok megjelenésétől elválasztó idő szerföltött kicsiny voltára — kénytelenek vagyunk mához egy hétre halasztani.

A közgyűlés, miután azt a Mitrovitz Adolf bevezette alapszabály módosítási vita egy kicsit felpezsdítette, lelkes hangulatban ért véget.

Különfélék.

Lapunk kiadóhivatalának képviselői.
T. szakközönségünknek értesítjük, hogy kiadóhivatalunk érdekei képviseletének, a főúrnos területére Marth Károly, és a vidékre Hafner Antal urakat, közismert sajtóíróinkat sikerült megnyerni.

Az „Ujkor-Lapok”
kiadóhivatala.

Lapunknak március hó 25-re hirdeltet megjelenése, technikai akadályok miatt, a mai napra, márc. 31-re halasztódott. Legközelebbi számunk, szombaton ápr. 7-én este jelenik meg.

— **Petry Emil szegedi kártársunktól** a következő sorokat vettük:

Tekintetes Szerkesztő Úr!
Hosszabb távollétem után haza térve, feleségem azon — nem éppen kellemes kriszkrindivel leptem meg, miszerint felélem az ez évi október hó 6-iki ünépességgel kapcsolatos szerelemből folyólag oly alaváló gyanúsítások és rozsarók rágalmaszok foglalkoztatják pinczertársadalmunk selejtessébb rétegeit: mintha én a 13 dicső vertanu koszorújára gyűjtött összeget saját, egyéni céljaimra használná, elutaztatgató volna.

Ez a vád ynaga, mellyel szemben nekem nem esik valami nehezemre vedkezni.

A rendelkezésemre álló adatokon (nevezetesen gyűjtő-iv és hiteles számlák) kívül azt hiszem elégséges ismert hazafias tevékenységemre hivatkozom, mellyel remélem, eloszlatom azt a gyanut, mintha én alkalmas lelkületű ember lennék arra, hogy a dicső 13-át ily aljassal beszénynezzem. meglopjam.

Mint hogy pedig a közvélemény ítélete nem adhatja meg nekem a megfelelő elégtételt, tisztelettel kérem Tekintetességét, hogy jelen nyilatkozatomat a csatolt gyűjtő-iv és hiteles számlák masolatával együtt lapjának legközelebbi számában közzé tenni sziveskedjék, hogy ennek meg történte után megtehessen a bünyfenítő följelentést az illetékes bíróságnál — a becsület rablókál szemben.

Azon reményben hogy fenti kérelmemet Tekintetességed teljesíti.

hazafias üdvözléssel
Szeged. 1899. decz. hó 29.

Petry Emil
pinczér.

Az adakozók névsora a következő:
Radvégh József 50 kr, Jakóy József 30 kr, Makk Pál 10 kr, Kondász Márton 15 kr, Nály József 30 kr, Bergl József 50 kr, Tegyei Kálmán 30 kr, Kuntess József 20 kr, Pesti Vilmos 50 kr, Benkóczy J. 10 kr, Bruderman J. 20 kr, Csuka János 30 kr, N. N. 10 kr, Dömötör Pál 30 kr, Kokas Gyula 30 kr, Fischer Fülöp 50 kr, Fekete Ilona 20 kr, Cserney Juczika 30 kr, N. N. 10 kr, Pakurau J. 30 kr, Oláh István 10 kr, Nadabán Pál 20 kr, Jakabovits J. 10 kr, N. N. 10 kr, Tandari László 20 kr, Valocsay J. 20 kr, Majláth Lajos 10 kr, N. N. 10 kr, Vöncz István 10 kr, Klonási Imre 04 kr, Buxai Pál 10 kr, Mulady János 10 kr, Sieherman József 30 kr, Z. János 20 kr, Bandl Imre 30 kr, Tragizer J. 20 kr, Olvashatlan aláírás 50-kr, Papp Mária 10 kr, N. N. 30 kr, N. N. S. Gy. 50 kr, N. N. 10 kr, Nagy Kálmán 20 kr, Schapper Andor 10 kr, Gyertyás Imre 20 kr, Liebenritt Károly 20 kr, Czizyán Ferencz 30 kr, Toth János 05 kr, Ambrus Sándor 10 kr, Götser J. 10 kr, Vámosi István 10

kr, Sárközi Ferencz 10 kr, Spesny Gusztav 30 kr, Csényi József 10 kr, Kondor Ferencz 10 kr, Schwarz József 10 kr, Moirán Miklós 10 kr, Bárbe György 10 kr, Varga Pál 10 kr, M. P. 20 kr, Papp József 50 kr, N. N. 20 kr, Vass József 20 kr, Nagy János 1 fr, Bak Sándor 10 kr, Kohn Vilmos 20 kr, Bokor Adolf 30 kr, Bauer József 20 kr, Somogyi 20 kr, Cseh Menyhárt 30 kr, Rozenberg Jenő 10 kr, Politzer János 10 kr, „Előre” 10 kr, Braun Ferencz 20 kr, Horváth Lajos 10 kr, Kiss Pál 30 kr, Kovács Tobiás 20 kr, N. N. 10 kr, Szakál Gáspár 20 kr, Petry Emil 20 kr, N. N. 10 kr, Varga János 30 kr, ev 10 kr, Horváth Gyula 15 kr, Konrádt Mária 10 kr, V. V. 10 kr, Konrádt Anna 10 kr, Thüringer Antal 30 kr, Bierman Hugó 30 kr, Olvashatlan Károly 20 kr, Kopunovits Károly 15 kr, Sugár Miksa 50 kr, Ludvig János 20 kr, Fehér Mihály 10 kr, Rozsa József 10 kr, Papp József 30 kr, Keszeli F. 30 kr. Összesen: 20 fr 24 kr.

Ebből kiadás volt: Egy művirág tölgyfa koszorú 9 frt, — 52 drb. arany betű 75 kr. — 5 méter ripsz selyem nemzeti szalag 4 frt, — 10 méter 80 cm. fekete szura 6 frt. 87 kr. — A disz-zászló bevonási költség 1 frt, 50 kr. — Hordár-díj 30 kr. — Összesen: 22 frt 42 kr.

A kiadás tehát 2 frt, és 18 krral több volt mint a bevétel mely összeget nekem — akkoriban — a t. Pinczér — Egylet ki is utalványozott.

× **Reoccupal: renovált restaurant.** A Faubourg St. Leopold egyik legrégibb, legismertebb s hajdan legkedveltebb vendéglője, a „Vörös Alma”, a mely később a legszűkebb haza társadalmának kurucos felbuzdulását követte ősi nevét „Zöldvadász”-ra magyarizálta, f. hó 24-én szombaton egyik régibb tulajdonosának, Weisz urnak tulajdonába ment át, aki azt a régi „Vörös Alma” ezimen ugyancsak a mult szombaton díszesen és újjonnan berendezte újból megnyitotta, nagy örömeire a lipótvárosi hí stampagotoknak és a vendéglős ipar hisztorikusának.

A nevezetes helyiség, meliőt modern vendéglővé alakult volna át, sok-sok éven át tipikus képviselője volt a régi szabású pesti „Wirhlausz”-oknak. A régi jó idők letuntévé is állandóan meg tudta őri ni jó hírnevét egy, hogy egész a legutóbbi időkig a Lipótvárosi leglatogatóbb helyiségek közé tartozott. Sőt mi több, valódi fénykora meg egészen a közel-multra esik. Az egyházipolitikai küzdelem idején ugyanis itt alakítottak a Lipótvárosi erősen liberális gondolkozású polgárai a később nagy tekintélyt szerzett t. **Wekerle asztal-léventésig**! hogy ezzel a polgári házasság hős Leventéjét, Wekerlet támogassák. A polgári házasság hála a W. A-nak, meglétt. Az A. T. is fonnaradtt, s amikor az actualitás elmulta az A. T. lét okát már megszüntette volna, a liberális Wekerlisták átalakultak **Wekerle jótélmányi asztal-léventésig**; s ekkor aztán már minden veszelő nélkül jelenhetett meg

körükben maga az illusztris mintakép, Wekerle is. Meg is tette. A kegyelmes és híres államferfi több ízben is ellátogatott az ó ötletten tisztelői köré, a Zöldvadászba, ahol aztán egyszer egy fenomenális hatású nagy beszédet mondott. — Ha ez a szónoki siker nem volt az utolsó a Wekerle Sándoréi között, úgy a Zöldvadászai közt bizonyára a legeslegelső volt — s a régi jó időkét is elhomályosító eme korszakot híveinkt nevezhetjük a Zöld Alma, azaz a most már történelemmé vált Zöldvadász aranykorának.

Ezek után pedig úgy véljük, hogy egészen jó lélekkel ajánlhatjuk az új vendéglőnek: **csináljon ő is egy kis egyházpolitikát** (a Wekerlisták még mindig kaphatok lesznek erre a célra), ha pedig ez ajánlatunkat nem fogadja el, akkor is kívánjuk neki, mint régi és új restaurateurnek, hogy reocupalet restaurantja ne csak a régi renoméját őrizze meg, hanem rentabilis is legyen.

— **Külföldi közvetítő irodák.** Azon alkalmából, hogy a most megnyitott Párisi világkiállításra a magyar pinczerek közül is többen szándékoznak kiemenni, jegyezzük ide a jobb nevű helyközvetítő irodák címzeit, a következők helyéről: — **Berlin:** Juden-Strasse 36, Kleine Kirchner-Strasse, Markgrafen-Str. 88, — **Hamburg:** Michael-Strasse 6, — **Leipzig:** Malakirchhof gödene Weinsse, — **Drezda:** Albrecht-Str. 41, — **Brema:** Marion-Str., — **Stettin:** Parade-platz 17, — **Wiesbaden:** Kleine Kirch-gasse 3, **Halle:** Wiewalei-Str. 6.

— **Ésküvő.** Berger Kálmán S. A. Ujhelyi szállodás, ugyanott a mult hó elején esküdött örök hűséget, Ábrahámovits Mór leányának, Esztrike kisasszonynak.

Borhamisítások. Háha az anyvi büntető ék: csak nem akar fogyni a mi derék borhamisítóink száma, de sőt inkább egyre növekszik. Főszeg egy seregleg vannak, akikre a vizsgálat a közelmúlt napokban ráütötte a borhamisító vádját s a kiket kissébb nagyobb összegekre és beárásokra ítélték el. A »Borászati Lapok« borhamisítási ítéletek, a következőkről lettek közölve. Bolán Ferenc szerkesztő tomai földműves, — Torma Mihály felső — zsidó földműves, — Özv. Ó Ferencz felső — zsidó lakos, — Bolán János cseresznye tomai földműves, — Keszi László felső zsidó földm., — Barsi József agrárú földm. — Verheimer Miksa kolozsvári szeszgyáros. — Rajta csipték még Szegeden **Cosztza** Pált is az olasz borost, aki arról nevezetes, hogy rendkívül olcsó olasz borral szokta elárasztani a piacot. Az olasz hamisítói 400 koronára és 2 hónapra büntették. — Aradon Kocs István tekintélyes bortyúzerkedő pinczéjében 3 ezer hekt. műrt talált a borvisz. bizottság. A fő kapitány a tekintélyes számban bort a csatornába öntötte amit Komlósi urnak kénytelen kellett végig élveznie.

A mi nota csinálónk. Há szep magyar csárdást írt és költött azokra szebbnél szebb nótákat, Balázs István a mi pinczér-karunknak volt szep intelligenciájú és sokoldalú tehetséges tagja. A hat nótás darabot Budapest a Rózsavölgyi és Társa czeg adta ki. A csárdások közül egyet (azóta tán már többet is) a kolozsvári „Kaszinó-bálján“ már bemutattak, s tánczoltak

is rája tűzzel a fiatal bálzólok. Balázs István egyébként már nem a miénk; újtvöl kezdve a kolozsvári „Ujság“ napi lap kiadóhivatalának egyik tisztviselője. S mi ezért is, de különösen büszkék vagyunk rá, hogy ő a mi nota csinálónk.

X Most a börtönben van. Nyiregyházi levelezők a következő botrányos esetről értesít bennünket:

A Nyiregyházi korona szálló főpinczére, Nebenmayer Antal a mult hó 15-én egy borlót rendelt Szegedről, a ki részére a 4 ft utkötséget is beküldte. A megérkezett 21 éves borflinak időmortalan megjelenése már előre elárulta, hogy ez egyike a mai pinczér nevelési rendszer ama fattyuhajtásainak, a kinek mukodése minden időben csak szegyet hozó lehet a pinczér társadalomra nézve. S az elő-tétel, sajnos bevált, mert a teendőit teljesíteni nem tudó 21 éves borygernek romlott erkölcsi-sége és magaviselete minduntalan okot szolgáltatott a rendre utatásis is meg-megfenygetésre, a kinek azonban sem szép szó, sem fenyegetés nem használt. Így történt a mult heten is, hogy a macacs borlú egy déli időben (1/2 óra) megfenyítették, akikből erre a minden rosszon kívül még az eddig nem ismert, zsvány természet is kitért. Az ősz főpinczérnek ugyanis a midőn az kifelté jog a sötétségből egy sörös poharat dobott a fejébe s még egy misikát az arcába, a mint az feléje visszafordult, a mire a főpinczérnek arcait elborította a vér, s a sok vérséts miatt még teendőit véghezvitte. Az eset az egész városban nagy izgatottságot hellett, a közisztelenen álló s kedvelt főpinczér iránt mindenki részvételt van. A botrány okozó, 21 éves borlú »pedig most a börtönben van.«

Minden jegy elfogyott. Na, hála Isten! csak hogy már egyszer ilyen hirt is halltunk: kevés a szálloda! . . . Mi eddig abban a meggyőződésben voltunk, hogy szep hazánkban, a szállodák és vendéglők száma több a kelletténél. Ezen hitünkbe azonban bele zafolt egy pécsi hírszolgáltató, a mely szerint ottan nem-eg előfordult az az eseményszámba minő esemény, hogy **Gyöngyi** Izsó, fővárosi komikus, — egy pécsi szállodában sem hirt szobát kapni, az ok? léven éppen akkor vásárós világ. . . . Hm, hát biz az igaz, hogy a szálloda olyan valami, aminek szobái vannak. S hogy éppen Gyöngyi urral — és színesszel szemben hasonlítottak meg azok a szállodák ama őselvényben: bajnak ez szintén elég baj, azon bizonyos pécsi újság szerint, a melynek sajnos okkalteli méltatlankodását, mi annál is inkább jölesőbbé melltjük, mivel azon **színesszobát nem kapott** eseményben, a nemisz sűjtő keze által mintegy megtorolva látjuk maga sok kellemelenséget, a melyben a színészek illetve színházak részesei a sokszor nem kis számban publikumot akkor, amidőn egy-egy jobb premier vagy kedveltebb darab előadásokor, kerülhetlenül akasztják ki a színházi pénztárák ajtajára: „Minden jegy elfogyott.“

Potpouri.

X A piros szín. Hogy a piros színt mennyire kedvelik bizonyítja az is, hogy a világ 25 első számot vévő államai kátharmadának a nemzeti (jobogó) színei közé föl van véve. A piros színes államok: Magyar-, Német-, Franciaország, Olesz-, Török-, Spanyol-, Portugál-, Svész-, Belgium-, Dania-, Mexiko-, Cuba és Venezuela szigetek, a Chili tartományok és az Egyesült Államok.

X Az Angol-Bur háború-ról emlékezze, a mióta a világ művészei gyűlték, hogy ki tud köziük többet elfüstölni. A zöld ág azé, a ki két óra alatt a legtoább szivart szívja el. — Egy szílezi rendületlenül elszívott — egymas után — 11 szivart; egy bajor hetet, egy porosz hatot. A bravuros sikert ért verseny után pipázó versenyt fognak tartani. A berlini kávéház számadó pinczérei erre nem kíváncsiak.

X Füstölők versenye. Egy berlini kávéházban 27-en versenyre gyűlték, hogy ki tud köziük többet elfüstölni. A zöld ág azé, a ki két óra alatt a legtoább szivart szívja el. — Egy szílezi rendületlenül elszívott — egymas után — 11 szivart; egy bajor hetet, egy porosz hatot. A bravuros sikert ért verseny után pipázó versenyt fognak tartani. A berlini kávéház számadó pinczérei erre nem kíváncsiak.

X Előkelő vendéglőné. A velszi nerczeg felesége Londonban a City közepén nagy vendéglőt nyitott, a melynek elöljáró az olcsóság terén, túl versenyeznek minden mai korszakban letező vendéglőt. Négy pencezért adnak itt levest, beufteakot, két főzeleket és esmeget. A vendéglőt helyiség még emeletet foglal el, s ezerszáz ember fér el benne. Az előkelő vendéglőné a vendéglőt szegény emberek számára alapította.

Lapunk levelezői és tudósítói kértnek, hogy a tartozkodási területekhez tartozó s az előforduló szakdolgoz (események) üzleti hírek-és helyvaltozásokról, sziveskedjenek lapunkat ideje korán értesíteni. Lapzárás — a meddig a lap részére közlések elfogadhatnának-minden pénteken délelben van.

Borászat.

— **Az olasz bor behozatal** senkinek se volt innyére Magyarországon kezdettől fogva. Még akkor sem nézte azt jó szemmel az érdekeltek közönségnek egy regeje sem, amikor a filloszera csapása csaknem végveszedelembe lát-szott dönteni hazai borászatunkat, s az olasz importnak olcsó vántételekben nyújtott kedvezményt csak is egy elkerülhetetlen rosszszának tekintette úgy az értelmes fogyasztó közönség, mint a hazafias magyar vendéglős-kar, valamint a napi- és szaksajtó. Es pedig egyszerűen azért, mert országunk maga is azon országok közé tartozik mondhatni osidótként fogva, amelyek a gazdasági hasznon kívül éppen bortermelésük világhírőben találják a jogos nemzeti büszkeség egy nemét, s amelyek a meglehetősen mennyiségben való fogyasztás mellett is nem a külföldtől megvenni, hanem annak eladni szokták termelésük jó nagy kontingensét. Így

az olasz borimport meggyökeredzését érthető animozitás fogadta nálunk még a hazai szőlőszet szerencsénél korcsakában is, mert az érdekelte értelmiség a hazai termelés veszedelmét — helyesen — nem az idegen termés inváziójával, hanem a hazai szőlőtelepek rekonstruálásával, a magyar szőlőszet újra felállításával gondolta és hitte legyőzhetőn könnyen érthető tehát, hogy jóformán az egész közérdekeltség osztatlan tetszése és rokonszenve járul a magyar szőlőgazdának azon mostanában megindított actiójához, amellyel az olasz bornak kiszorítását, vagy legalább a beözönlés korlátozását célozzák. Összint rokonszenven kísérjük mi is szőlőgazdáink ezen mozgalmát s sikerét — ha meg lesz — szívesen fogadjuk, tudatában annak, hogy az olasz bor cégére alatt ükötött visszaélések iparunknak csak úgy, mint a szőlőgazdáknak nagyon is tetemes anyagi és erkölcsi károkat okoztak.

A bor ismerete.

A bort sokan szeretik, sokan megisszák, sokan termelik, sokan eladják; de, kevesen ismerik. Igaz, hogy még kevesebben ismerték, amíg a tudománynak mindenféle szét ágazó utjára rá nem léptek az emberek. Csak ezután bírtak mélyebben behatolni minden oly létező és léttelen tárgyak alapsmereteibe amelyeknek az előtt csak a nagyjaitól vett minőségét és elnevezésüket tudták. Amióta azonban a tudományosság több ága-bogai közt a „vegytan” is felfedezték: semmi sincs a nap alatt, a mi felvilágosultság szemé előtt ismeretlen lenne.

A bor foalkatrészei.

A must illetve bor foalkatrészei a következők: levegő, víz, szén, kén, mész, ecetsav, borsav, csereny, cizitromsav, almasav, vilsav s általában a savak, cukor, szesz, mézga, illat, zamat és borszag anyagok, fest anyagok, fehérnyefélék és vonatanyagok.

Ezen alkotesteken vagyis anyagokon kívül ismerni kell még az erjedést és rohadást a meleg természetű illetve hőmért, végre a testek terfogását és sulyát.

(Folyt. kov.)

Farsang.

Hungária piknik. Rendkívül sikerült társas mulatságot rendezett a Hungária szálloda személyzete e hó 27-én a Nemzeti szálloda termében. A mulatság reggelig, a jelen voltak virágok kedve pedig még annál is tovább tartott. A mulatság részt vett 40 hölgy és 39 ur közül a következők neveit sikerült följegyeznünk: Bokros Károly, Szűts Lajos, Balika György nejével, Czurmühl Emil nejével, Payer Lajosné unokanővérével: Margitka kisasszonyával, Ott Ferencz nejével, Patonyi Géza nejével, König Jakab nejével, Werler Lajos menyasszonyával, Greiblich

Mihály nejével, Mitrovácz Adolf, Pauly Antal, Krassy Bódog, Danninger Sebestyén, Martinschüts urak stb. Dacára, hogy a többséget itt is a szépnem képviselte, táncosokban nem volt hiány, amit a jelen volt hölgyek velünk együtt az ügyes rendezőknek: Grósz Károly, Kloss Kálmán és Müller Kálmán uraknak érdemelt tudhatnak be.

Házi estély Klivényi Ferencz úr személyzete f. hó 28-án tartotta háziestélyét, melyre a meghívó csábitja a jótékony czél érdekében szívesen mulató hölgyeket és urakat: *Meghívó:* Klivényi Ferencz vendégloz ur házi személyzete. Klivényi Ferencz né urnő vendöksége alatt, 1900. márczius hó 28-án szerdán a Terézvárosi Caszinó földszinti nagy éttermében zártkörű háziestélyt rendez, melyre a czimet b. családijával együtt tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté 10 órak. Részvételi díj urak részére 2 korona. Hölgyeket szívesen látjuk, és felkerjük, hogy egyszerű öltözetben jelenjenek meg. A zenét Balogh Géza magyar zenész szolgáltatja. (Szabad hideg buffet) Rendező bizottság: Hack István, Szerey Ágoston, Gallier Henrik, Reihling József, Toffing Frigyes, Daller Viktor, Hürth József, Leitgeb József, Auszky György, Kováts Ferencz, Márton László, Oláh Miklós, Kuczmann Ferencz, Németh Károly, Pasch Gusztáv, Tompos Dénes.

Üzleti hírek és helyváltozások.

— **Budapest** en az „Otthon írók és hírlapírók köre” vendéglo helyiségeit, derek barátunk **Bohos Lajos**, a szinté közismert főpinczér, **Rosenfeld József** fel együtt vették át. Sok szerencsét.

— **Szálló átvétel.** **Jellasis Ignácz** régi jó hírnevű vendéglo, a Tarcsa földűi „Korona” vendéglo nek hosszú időn át volt bérloje, a Koszegi „Strutz” szállót vette át.

— **Uj szállodás.** **Eljűnt József** közismert főpinczér szakértünk, — mint felvidéki levelezőnk írja, — **Liska-Tolcsán** egy a mai igényeknek megfelelő elegans nagy szállót nyitott. Laporatunkat ezen alkalomból őszintén gratuláljuk.

— **Nagy-Szebenben** a „Grand sör-csarnok”-ot mint tulajdonos **Hoffelner Ferencz**, az ottani **Haberman-féle** kávéház négy éven át volt s közldevelt főpinczére vette át.

Kurtz Béla, a képviselőház buleijének volt főpinczere Pariba utazott. Helyét **Feichtinger (Felsbacher)** Ferencz foglalta el. — **Bözög** József Erzsébetvárosban a „Takarék szálló”-pinczére vette át. — **Reitmann** Ferencz a S.-A.-Ujhelyi Központi kávéház főpinczere és **Garay Jenő** a közp. kávé. regg. szamadói, u. o. **Sümei Géza** az „Otthon” kávéh. főp. és **Öcsipovics Jenő** a reggeli szamadó pincz. állásukat töltik be. — **Szánthy János** Miszkolcson a Pannónia kávéház főpinczere állását foglalta el. — **Steer Kálmán** u. o. a korona

szállóban és **H. Kováts József** a Hatvani p. udvari vendéglo ben nyertek éthordói alkalmazást. — **Fischhof Gyula** a fővárosi Güzella kávéház főp. állását, **Fratter Károly** a Miszlegi korona szálló szobá. főpinczere állását foglalták el. Helyben az Erzsébetvárosi Hanusz főpinczere főp. állását — **Nám Ferencz** és **Gombás Gyula** töltik be. — **Ujh. József** és **Kopcsinovits Antal** a Pannónia szállóban mint éthordók nyertek alkalmazást. — **Habermayer Károly** a fővárosi Takács-étele (Patria)-kávéház főp. állását nyerte el. — **Mágel Gyula** a Beregszászi Óshudavár kávéház főp. állását, és **Egy-d Gyula** a poprádi „Titra” szálló főp. állását töltik be. — **Nagy-Szebenben** a Brüssler kávéház főp. állását **Groh Adolf** ottani mozg. vezetésű helyét, **Halmágyi Gyula** nyerte el. Mint regg. számad **Pfennig Károly** működik. U.-ott a „Római császár” szálló főpinczere — **Somu Péter** helyett — **Berthold Andras** lett. Mint éthordók: **Bentzel R.** és **Szudoványi Sándor** nyertek alkalmazást. **Móricz Sándor** 1-en a Kóvárosi M. Erzsébet sorsdóro vendéglo főp. állását foglalta el. **Fischgrund Zsiga** a pusztai kolónai nagyvendéglo főzetp. állását nyerte el. **Tar Sándor** Tatán az Esterházy kávéház főp. állását vette át.

— **Uj vendéglo.** **Borgida Vilmos**, a Kassai vasuti vendéglo I. II. oszt. éttermének huzamosabb időn keresztül volt főpinczere, a **Fűzcs-Abonyi** vasuti vendéglo tette át. Fialat törekvő kar-társunknak sok sikert kívánunk.

Szerkesztő izenetek.

V. G. Ny. egyháza, S. J. S. A. Ujhely. Az igazi édeklődésért köszönet. Levelekre válasz érkezik.

K. Gy. M. Vársárhely. A multkor beküldött közleményt jövő számunkra hagyjuk: mostaniban nagy a térszűke... Egyebekben Ud. **Egyed Gyula Poprád.** Reszünkről nincs semmi ok a nehezítésre. Amennyiben lett volna az férfias hangon tartott második levele teljesen jóvá tette s ezek után szívesen üdvözöljük Ön, mint lapunk és elveink új barátját. Ami pedig azon jellemzhetetlen kirohanás illeti, amelyről megemlékezve feltétlenül, hogy azért elégtételt veszünk megunknak, arra nézve az a feleletünk, hogy ilyesmi egyáltalán nincs számdékunkban. Megsértett onnét minket nem lehet, az elégtételt velének sincs megtehat sem az oka, sem a lehetősége. De hogy a rakoncátlanokdó gyerkőcsök igrandozása meg se maradjon a megérdemelt feyítés nélkül, arra igen is van gondunk.

A kiadóhivatal izenete.

Tisztelettel felértenek mindazon előfizetőink, akiknek előfizetésük lapunk utób megelensé (Jan. 1. s 15) előtt volt esedékes, hogy azt megújítani, sziveskedjenek. Kerjük továbbá t. régi pátórlóink, hogy lapunkat ismerőséik és barátik közt terjeszsek ezúttal is. Végül szíves kóztudomásba hozzuk, hogy mindazokat, (eddig nem előfizetőik) akiknek lapunk kétfeljen és most következő számaik kiállják, s azokat elfogadják, — mint rendes előfizetőket fogjuk tekinteni. Lapunkat a t. százközönség partólásába ajánljuk, vagyunk hazafias üdvözléttel

Az „Ujkor-Lapok” kiadóhivatala.

Felcölös szerkesztő:
FLOR GYÖZÖ.

Lapkiadótulajdonos:
LAPLEUR LAJOS.

A kiadóhivatal képviselői:
HAFNER ANTAL és **MARTH KAROLY.**

Eckmayer József

Budapest,
VI., Podmaniczky-utca 8.

Elvállaja:

acéltütemez-görredőny,
napellenző, tegla- és vakolat felhúzó-gépek

○ ○ ○ ○ ○
Mezei vasútkat vállalkozza.

Az eredetves kiállításon kitüntetve.

Czimbalmokat

legjobbat

legolcsóbban csak nálam lehet
venni.

pedálos barna és fekete szalón, szép
erős hangut.

Bolti árhoz képest felárban 75-80 forintért elad

JEGESI GÉZA

és. és kir. szab. czimbalomfőművelő és készítő
Budapest, Nefelejts-utca 43.

Alapítottatt 1869.

kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ KÉSZÜLÉK

leg- vagy szénsavnyomással szabaddalmazott hűtővel ajánlja

VATTERICH A.

Budapest, Dohány-utca 5.

Költés-gyűjtés igen.

Sörzavartyu, sörpesszégcsapok, minden borralapogó ellett csizkák.

Esszenciák a rum- likör- és szeszkesztéshez hideg uton, minden készletük
nélkül.

Képes árjegyzék és kezelesi könyv igen.

Senkinek se hiányozzék asztalán a

„Kristály“

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás

szénsavval telített legegészségesebb és
legléditőbb savanyuvíz. Kapható minden
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

KIS HIRDETÉSEK.

Ezen rovatban minden egyszeri szó beiktatása 4-vasutasbetűből 8 fillérbe kerül. A kis hirdetések díja előre fizetendő. Jeligé alatti címek nem közzétehetők. Felváltásig tartó ad, és ajánlatokat (10 fill. 1. bélyeg mellékeléssel) továbbá a kiadóhivatal. írásbeli válaszokhoz 10 fill. bélyeggyel megfizetendő.

Tudakozó

Ezen rovatban, minden 5 sorig terjedő hirdetésnek egyszeri közléséért 1 koronába kerül. Hírlapjainknak, akik ismereteket illetőleg akarnak valamit megtudni, díj nem számítatik.

Czímház.

Vendéglők, Évánházak és szőlő-
közöbhelyek útmutatója.

(Ezen rovatban minden cím egyszeri
közléseért 30 fill. kerül.)

BUDA PEST.

Arany-bika vendéglő (Tóth
József) Lónyai-utca

Patria kávéház (Takács
Ferencz) József-körút.

Györy Mihály vendéglője
Nyár-utca.

Hazám kávéház (Pollák
Sándor) József-körút sarkán

Karikás Lajos vendéglője.

Munkácsy kávéház Kerepesi-
út Luther-udvar

Németh János vendéglője
József-körút

Gentry kávéház (Molnár
János) Magyar-utca

Eladó.

egy szalodának teljes jókarban lévő berendezése, mely áll: étterem, kávéház, vendéglő és 27 szoba butorzata stb. berendezés jutánys aron eladó. A vételbe bocsátkozni vagy venni szándékozónak kéretnek e lap kiadóhivatalához fordulni. hol a czim megtudható.

Vendéglő.

Zentán, a város legélénkebb pontján, egy régi, jó hírnevű s a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

jóforgalmu vendéglő

esetleg házzal együtt — családi okok miatt — eladó, vagy pedig berendezéssel együtt haszonbérbe kiadó. Vevőknek vagy bérleni szándékozónak bővebb felvilágosítással szolgál a kiadóhivatal.

Szilágyi Béla

antiquariuma, könyv- és
zenemű-kereskedése

Budapest, Károly-körút 26.

A magy. kir. államvasutak pályaudvari könyvkereskedésének kezelsége

Ajánlja dusan felszerelt raktaárát mindenemű könyv és zeneműben, melyek nagyrészt új és hibátlan állapotban mélyen leszállított aron kaphatók. Kimerítő tartalmas „Könyvkedvelők Kalauza” című irodalmi értesítő minden könyvbarátnak kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik. Különlegesség: Egész könyvtárak igen olcsó berendezése.

A tudomány és szakkiradalom minden ágából dúsvászték.

Egyes jobb művek, valamint egész könyvtárak a legmagasabb aron készpénzért vétetnek.

Vendéglő bérbeadás!

Erzsébetvároson egy a város legforgalmasabb pontján levő vendéglő, amely 4 szoba, 2 vendégszoba, 16 lóra szolgáló istálló, kocsiszin, igen jó pince, jó elrendezési konyha- és külön mosókonyhaból áll. Kiegészítve minden egyéb szükségessé, mint pl. jó kut és külön kocsiálló-udvar stb. családi körülmények közbejötté miatt azonnal bérbe adandó. Az évi bér 1600 korona, negyedévenkénti előfizetés mellett. A berendezésért 800 korona óvadék teendő le. Az ital és egyéb készlet, amely hozzávetőleg 4000 korona értékét képvisel, a közös — leltárig — megállított becsérték szerint lesz átvethető. Részletes felvilágosítással szolgál a tulajdonos.

Wachsmann Károly

vendéglős
Erzsébetváros.

Pálffy-féle rózsapaprika.

Egy próbarendelés elégséges, hogy háhár jóval drágább a többi paprikánál, mégis azt használjuk.

Szép színű nem erős.

Mintát, árjegyzéket bérmentve küld
Pálffy-féle cs. és kir. szab. paprikagyár
SZEGEDEN.

SINGER ANTAL

elefántesont esztergályos

BUDAPEST, IV., Ferencziek-bazára, bolt 13.

Ajánlja dusan berendezett raktárát, úgymint

teke-golyók, dákok, dominó, sakk, dákbőr-kréta

stb. legjobb minőségben és a legutányosabb árban

Javítsók elfogadhatnak s gyorsan és pontosan eszközölhetnek.

PAP EMIL

Magyarország egyedüli enged. Billiárd-kreték feltalálója és gyártója

BUDAPEST, IV., Rostély-utca 1.

Kozkedvelt „Merkur” kék Billiárd-kréta 100 drb 4 kor. 40 fl.
Crate d'Italie Capri, mely jószágára felülmúlja az összes
eddig gyártot francia és olasz Billiárd-kretákat 100
darab ————— 6 kor. — fl.

Főraktárak:

Budapest, NOVÁK KÁROLY műszertervező, Kecskeméti-utca. FRIED
ZSIGMOND műszertervező, Nagymező-utca 9. — Romániában, Hiescu és
Gross uraknál Jassi stb. stb.

ABSINTHE, CHERRY BRANDY és TRIPLESEC NOIROT.

A Noirot nancyi cég által újabb Magyarországon forgalomba hozott speciális likőr eszenciák. Mindhárom fentnevezett italt az üzlet előkelősége mérten egy koronától egész két koronáig árusítjuk poharánként. A Muzsa gyógyszerész által forgalomba hozott esszenciákkal (áruk 1 korona. 25¢, engedelménytel) bárki is elkészítheti a fenti italokat, mint már valamennyit a már eddig forgalomba hozottakkal. A Triplesec Noirot teljesen megfelel a világhírű Triplesec Cointrean likőrnek.

24 üvegtől fölfelé franco szállítás és csomagolás vidékre.

MUZSA GYULA Madona-gyógyszertára, IX., Mester-utca 26.

BUDAPESTEN.

Bor. 1—4 éves homoki ő siller vagy fehér bor erősség és év szerint. 100 literenként 22—24—28—32 frt. Ujbor (fejtve) minőség szerint 16—18—20—24—28 frt. **Tessék - Borárjegyzéket kéni.** Rendelő horodót is kaphat, mely beszerzési áron számítottat fel, s ugyanígy árban 6 héten belül, bérmentve, utánvét nélkül, sörletlen állapotban vissza is vették, s annak ára posztalványon át lesz küldve. A rendelő nyújtó lehet, hogy eredeti, tiszta minőségű borhoz juttatson, erről jó hírnevem nyújt kezességét. **Borizle**hez 20—40,000 forinttal 12—14% jóvedelem biztosítása mellett társ keresetlik.

Nemes eperfa ojtványok. Kifünő piros, fehér és kek fajokban, 6 láb magas ojtva, 2—3—4—5 éves igen erős eszmette erőssége szerint 30 krtól 60 krtól. 10 frt vételnél 20 százalékal, 25 forintnál 20 százalékal, 50 forintnál 33 százalékal, 100 forintnál 40 százalékal engedmény. Az eperfa elég jól árnyékol, ellensége nincs, minden évben bőven ter, m. gyümölcsöt egy a két mint a több lábukal egyaránt szeretik: kifünő palinka is főzhető belőle. Cseglédlen igen jóvedelmező fának ismerjük. Kár volna hazukn, kertünk, szőlőnk vagy egyéb birtokunkat a nélkül hagyni.

Birs ojtványok. Rendkívül nagy gyümölcsű fajokban (Konstantin a polyi Portugali, Orias stb.) melyek az ültetés évében már gyümölcsöt hoznak, azután pedig rendkívül bőven teremnek. Faja igénytelen, betegségtől és ellenségtől egyaránt mentes. Vaanak rendelim, kik ezer száma ültetik, mert rendkívül hamar teremnek, gyümölcse kedves, sokáig eláll, magas árban értékesíthető és sokféleképen fel is dolgozható. A 2—3—4—5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökerű fák drája erősség szerint 20 krtól 50 krtól. Nagyobb vételnél olyan engedmény adatik, mint az epernél.

Lasponya ojtványok. Gyümölcse épp oly értékes, mint a birse, s frja ugyan ilyen aron adatik el.

Spanyol meggy fekete. (Pándi vagy körösi meggy.) Termékenységet előmozdítandó, háromszor lett permetezve, s így ha azt folytatlag permetezzük, bőven fog teremni. Faja egészséges, gyümölcse rendkívül keresett, mert befőzeste legalkalmasabb. A 2—3—4—5 éves rendkívül szép és gazdag gyökerű fák darabja 15 krtól 50 krtól. Nagyobb vételnél ugyanaz az engedmény adatik, mint az epernél.

Diófa. A 6—8 láb magas, rendkívül gazdag gyökerű, tele bejű és könnyű torota. 2—3—4 éves diófák ára erősség szerint 20 krtól 50 krtól. Nagyobb vételnél ugyanolyan engedmény, mint az epernél.

Minden másféle nemes gyümölcsfák, nevetesen körte, alma, szilva, őszai és kajszinbarack, cseresznye, meggy, szelid gesztenye, lasponya, magas derekú és törpe állásukban — erősség szerint 20 krtól 50 krtól szinten kaphatók.

Kiselejtezett nemes ojtványok. 2—3—4—5 éves cseterős példányokban, azok kora és erőssége szerint 2—6—7—10—15 krajczár árban.

Mindenféle vadonczok erősség szerint 5 frt 85 krtól 19 forintig ezrenként.

Kerti eszközök Kifünő és tartós anyagból rendkívül szilárdan készült horolók (sarabolók), szőlő ültető vasak továbbá kerti fűrészek, ollók, görbe szemű és ojtó kések, ezenfelül jelfa és ojtókecske igen olcsó árak mellett rendelhető meg.

Ár- és névjegyzéket küld:

UNGHVÁRY LÁSZLÓ

föld-, szőlő- és faiskola-birtokos

Czeglédrol.